

© The Economist

Més de 150 estudiants es troben en una aula de la Universitat Agrícola de la Xina a Pequín cridant “Sexe, sexe, relacions sexuals, penis, penis, vagina”. Molts són sexualment actius o aviat ho seran, mentre que per a altres és la seva primera classe d’educació sexual. El seu instructor espera que cridar aquestes paraules ajudi els joves a parlar de sexe sense vergonya. Lu Zhongbao, un estudiant de Ciències Forestals, diu que de menut li deien que havia “nascut d’una roca”. Quan començà a mantenir relacions sexuals amb la seva xicoteta de la universitat no sabia res d’anticonceptius. Aquesta vesprada arriba una hora abans amb una altra pregunta: la masturbació és perjudicial per a la salut?

No és sols que l’economia xinesa s’hagi relaxat des de 1979. El país es troba enmig d’una revolució sexual. Una enquesta feta al 2012 revelà que més del 70% dels xinesos mantenen relacions sexuals abans de casar-se. D’altres revelen una xifra més baixa, però indiquen que en els últims 30 anys, un nombre més alt de joves xinesos manté relacions sexuals, amb més parelles i de més joves. Però la falta d’educació sexual comporta que no es protegeixen, fet que es tradueix en taxes d’avortament en auge i en un augment del contagi de malalties de transmissió sexual.

El partit comunista s’ha entremès als dormitoris de la gent durant 30 anys amb les seves dures polítiques de planificació familiar. Els tabús sobre el sexe prematrimonial encara prevalen, resultat dels valors paternalistes, no religiosos, sobre la castedat femenina amb una dosi d’ascetisme comunista afegida.

El clima social es manté fred. La majoria de les notícies sobre sexe impliquen escàndols i crims. Les escoles prohibeixen els alumnes que tinguin cites i molts utilitzen “patrulles de moralitat” per posar fi al coqueteig i al flirteig. El sexe fora del matrimoni no és il·legal, però els nens nascuts de mares solteres s’enfronten a obstacles per obtenir un *hukou* o residència, que els dóna dret a l’educació i al benestar. No obstant això, amb més llibertat que els seus pares, més diners i la influència

Sexe ignorant

La Xina viu una revolució sexual, amb més relacions prematrimonials que mai. La repressió i els tabús de l’Estat, però, impedeixen l’educació sexual dels joves. Els avortaments i les infeccions es compten per milions.

de països més permissius, els joves de la Xina estan separant clarament el sexe de la procreació.

L’educació sexual és obligatòria al Japó, Corea del Sud i Taiwan, societats que tenen algunes similituds culturals amb la Xina. Però la majoria de les escoles xineses només ensenyen anatomia bàsica.

I no és perquè no s’hagi intentat. Les campanyes pilot a les escoles de Xangai i Pequín a la dècada dels 80

es van incorporar a un programa a nivell nacional el 1988, però mai no es van implementar. El 2008 el Ministeri d’Educació va incloure l’educació sexual en el pla d’estudis nacional d’higiene i salut. La beateria no és l’única barrera. Igual que el futbol, la moda i altres passatemps adolescents, el sexe, i aprendre’n, es veu com una distracció dels estudis. “El sexe no és un tema d’examen”, diu Sheng Yingyi, un estudiant de 21 anys.

Als llocs que s’imparteixen les classes, als estudiants només se’ls dóna un llibre de text. “Estudiants de secundària felïços” fou escrit l’any 2006 per a joves entre 12 i 15 anys i encara s’utilitza. Parla de l’esperma fecundant l’òvul però no descriu la mecànica del coït. Un volum més explícit publicat el 2011 per als alumnes de les escoles primàries, que explicava com s’alliberen els espermatòzoides, es considerà pornogràfic.

El missatge predominant és que cal abstenir-se. Un estudi de 2013 de la UNESCO i la Universitat Agrícola de Pequín confirmà que dominava l’educació sexual “basada en el terror” amb un contingut orientat en gran part als horrors de l’embaràs, l’avortament i el VIH. A principis d’aquest mes, una universitat de Xi’an, a la Xina central, impartí un curs titulat “Joves sense penediment” en què els estudiants reberen una “targeta de compromís”:

una promesa de romandre verges fins al matrimoni.

Hem de parlar

A les escoles xineses es parla molt poc sobre l'amor, la comunicació o la confiança, sobre com dir no o com fer front a l'assetjament o l'abús. Sobre l'homosexualitat no es parla i els pares gairebé mai no parlen amb els fills de sexe. Hi ha un tal rebuig a parlar de sexe, que l'any passat llançaren excrements al professor Peng Xiaohui, de la Universitat Normal de la Xina central, per impartir classes d'educació sexual. Així, la majoria dels joves xinesos descobreixen el sexe a través d'internet i la pornografia en línia.

Això no funciona. A causa de la falta d'equilibri entre la luxúria i l'aprenentatge, al voltant d'una quarta part de les dones sexualment actives menors de 24 anys queden embarassades per error. La meitat d'elles no utilitzen preservatius, algunes perquè en saben poc i d'altres perquè no hi tenen accés.

La píndola no té un ús estès a la Xina, ni tan sols en les dones casades. El Govern fomenta l'ús de dispositius intrauterins que redueixen les possibilitats d'error humà. Fins l'any passat estava prohibit anunciar condons a la televisió. Per contra, l'avortament es promou àmpliament.

Els que fan ús dels profilàctics, sovint els utilitzen erròniament: un estudi de 2014 mostrà que una quarta part de les menors de 17 anys que es quedaren embarassades havien utilitzat algun mètode anticonceptiu. També hi ha un florent comerç de "condons falsificats": fundes deficientes que es fan passar per condons de les marques populars. El resultat és l'augment de les malalties de transmissió sexual: el 91% dels nous casos de VIH els ha causat el contacte sexual.

Secrets íntims

No és estrany que la taxa d'avortament sigui tan elevada. La política del fill únic ha fet que l'avortament es vegi com un fenomen normal. La majoria de clíni-

ques, privades o públiques, premien la celeritat i no donen consells sobre com evitar tornar a quedar embarassada. Així, tornar a sotmetre's a un avortament és comú: un estudi publicat a l'octubre per la revista britànica Lancet, revelà que el 37% ho feien per segona vegada i el 29%, per tercera vegada o més. Les dones solteres representen una part cada vegada més gran d'aquest percentatge.

Marie Stopes, una agència internacional de salut reproductiva, calcula que podria haver-hi uns quaranta milions d'avortaments l'any, tenint en compte les vendes dels medicaments utilitzats en els avortaments. Si aquesta xifra és correcta, al voltant de la meitat de tots

els avortaments de tot el món es donen a la Xina. L'elevat nombre d'interrupcions de l'embaràs contrasta amb la baixa taxa de natalitat. Si la xifra que Marie Stopes proporciona és correcta, 2,5 nadons són avortats a la Xina per a cada un nascut, en comparació dels vora dos naixements per cada interrupció a Rússia i cinc naixements per cada avortament als Estats Units. Fins i tot, si prenem la xifra reconeguda com a vàlida per a l'Estat xinès -tretze milions d'avortaments- hi ha gairebé tants avortaments com naixements al país cada any. Això, i no parlar obertament sobre el sexe, és la vergonya de la Xina. •

Traducció d'Àngela Pérez

La memòria del sabor
JOAN GARÍ
Fotografies: Ramon Usó

LA MEMÒRIA DEL SABOR
de JOAN GARÍ
Fotografies de RAMON USÓ

NOVETATS 314
Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a
Facebook i Twitter
Visita la nostra botiga virtual
en www.tresiquatre.com